

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN DOLJ

Str. Ion Maiorescu Nr. 6, 200760 Craiova,
Telefon 0251/420961; 0351/407395 (407397) Fax: 0251/421824, 0351/407396
E-mail: isjdolj@isjdolj.ro Web: www.isjdolj.ro

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

OLIMPIADA DE ISTORIE Etapa județeană, 19 martie 2022, clasa a IX-a

Varianța 2

- Timpul de lucru este de trei ore.
- Ambele subiecte sunt obligatorii.
- Se acordă 10 puncte din oficiu, care se adaugă la Subiectul I.
- Subiectele se tratează pe foi separate.

SUBIECTUL I

(40 de puncte)

Citiți, cu atenție, sursele de mai jos :

A. „Originile sistemului democratic grecesc trebuie căutate în formele de guvernare colectivă ale polis-ului, forme care s-au consolidat în decursul secolului al VI-lea î.Hr. Într-adevăr, prima, din câte se știe, constituție adevărată a Atenei – cea dată de Solon în 594 î.Hr – și care a rămas în vigoare timp de 86 de ani, deci de-a lungul aproape a întregului secol, avea un caracter democratic cert. Dar, totodată, prevederile ei făceau multe concesii clasei oligarhilor. Conducătorul mișcării democratice ateniene, pe nume Clistene, după ce a ajuns la putere (508 î.Hr.) a modificat în sens democrat radical constituția lui Solon. Aceste reforme au făcut din Clistene fondatorul democrației ateniene. (...) A instituit Consiliul celor 500, din care făceau parte, prin tragere la sorți, câte 50 de membri din fiecare trib. Adunarea Poporului a fost investită cu drepturi suverane.(...) Spre a-și apăra reformele – în primul rând contra eventualității tiraniei – a instituit ostracismul, procedură exclusiv ateniană. Cel care a luptat timp de 30 de ani pentru democratizarea statului atenian a fost Pericle (cca. 500-429 î.Hr), adevăratul conducător al Atenei în calitate de strateg. Culmea atinsă în timpul său de regimul democratic, de economia, de cultura și arta ateniană a justificat denumirea acestei epoci de <secolul lui Pericle>.”

(Ovidiu Drimba, *Istoria culturii și civilizației*)

B. „Sub conducerea lui Pericle democrația ateniană a parcurs ultima etapă din evoluția ei (...). Exercițarea drepturilor politice, adică faptul de a lua parte la adunarea poporului, de a face parte din consiliu ori din tribunalul popular, nu era însoțită de acordarea nici unei indemnizații; la fel se întâmpla cu exercitarea magistraturilor. Pentru reprezentanții claselor populare era un dezavantaj, căci mulți dintre ei – începând cu țărani din Atica, care aveau una sau două zile de mers pentru a ajunge în capitală – părăseau ședințele acestor organisme, lăsând câmp liber celor mai bogați. Pentru a corecta efectele acestor inegalități, Pericle a stabilit un sistem de indemnizații zilnice, care trebuia să permită celor mai săraci să fie judecători, magistrați, membri în bulé. (...) Democrația antică nu a cunoscut, de fapt sistemul reprezentativ. Instituția deținătoare a puterii poporului este adunarea (Ecclesia). Puterile sale nu sunt nelimitate, în sensul că legile votate de ea trebuie să fie conforme cu legile deja în vigoare. Dar este implicată în toate problemele vitale ale cetății. Ea votează legi și decrete, decide asupra războiului și păcii, alege magistrații cei mai importanți, fixează în liniile sale generale conducerea operațiilor militare.”

(Serge Bernstein, Pierre Milza, *Istoria Europei*)

Pornind de la aceste surse istorice, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Menționați din sursa **B**, două atribuții ale *Ecclesiei*. **4 puncte**
2. Menționați din sursa **A**, două măsuri adoptate de conducătorul mișcării democratice. **4 puncte**
3. Scrieți o relație cauză-efect stabilită între două informații selectate din sursa **B**, precizând rolul fiecăreia dintre aceste informații (*cauză*, respectiv *efect*). **7 puncte**
4. Prezentați o consecință a faptelor istorice la care se referă sursa **A** pentru democrația ateniană. **5 puncte**
5. Prezentați două fapte istorice desfășurate în plan politic, în cadrul lumii grecești. **10 puncte**
6. Prezentați o asemănare și o deosebire între democrația ateniană și cea contemporană **10 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(50 de puncte)

Realizați, în aproximativ patru pagini, o sinteză referitoare la *Evoluția marilor religii*, având în vedere:

- prezentarea a două fapte istorice prin care împărații romani au influențat evoluția religiei creștine;
- prezentarea unei asemănări și a unei deosebiri între iudaism și creștinism;
- menționarea a două trăsături ale religiei islamice;
- prezentarea câte unei consecințe a unei religii monoteiste pentru civilizația romană, respectiv civilizația europeană medievală;
- formularea unui punct de vedere privind rolul unei religii monoteiste în prezent și susținerea lui cu un argument istoric.

Notă!

Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, **structurarea** prezentării, **evidențierea relației cauză – efect**, respectarea **succesiunii cronologice/logice** a faptelor istorice și **încadrarea eseului** în limita de spațiu precizată.